

Boros Imre: Alapkamat alulnézetb?l

2015 április 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A hazai tömegtájékoztatásnak nagyon sok furcsasága figyelhet? meg. Kiváltképpen érvényes ez a megállapítás a gazdaság valós állapotát illet? tájékoztatásra.

Bizonyos tényeket a tömegtájékoztatás rendre hasznosnak kíván feltüntetni, holott azok a hazai viszonyokra nézve

kifejezetten károsak. Ilyen a pénzromlásról szóló tájékoztatás. Gazdasági szakkommentárok sora fájlalja az infláció alacsony voltát, valójában elt?ntét, és sötét gazdasági kilátásokat vetít el?re emiatt.

Azt sugallják, hogy a gazdasági növekedéshez elengedhetetlen a pénzromlás, divatos szóhasználatukkal élve az optimális pénzromlási ütem. Ennek hiánya viszont bajokat okoz. Ez az érvrendszer a világgazdaságot uraló multinacionális szektor szemszögéb?l nézve nyilvánvalóan maga a tökély, de éppen ennek az ellenkez?je igaz ránk, akik ezzel a szektorral csak annyiban vagyunk összefüggésben, hogy neki állítunk el? olcsó munkabérért termékeket és azok egy részét, mint fogyasztók egyben meg is vásároljuk.

Az olcsó munkabér az rendben van, de a stabil árszínvonal már nem, mert akkor nem növelhet? a profitjuk, így gondolják a „szakkommentátorok”. Mi mint olcsó bérért dolgozó és termékvásárló közönség, ezt éppen fordítva látjuk. Jól körülírható tehát a hazai bérmunkás és fogyasztó közönség valós érdeke és a multik nótáját dúdoló „nemzetközi ív?” közgazdászkar közötti érdekütközés.

Emiatt – tehát kifejezetten ezen érdekek mentén – van a hamis tájékoztatás is. Máskor jelentéktelen gazdasági információval árasztják el a kommunikációs teret. Ilyenek például a hazai értékt?zsdér?l közvetített napi terjedelmes tudósítások a média minden ágában. Ez szinte olyan, mint az ugyancsak a jelent?ségét és fényét régóta elvesztett hazai labdarúgóéletr?l közvetített számos esemény, a gyakori edz?cserék, a menetrend szerinti Fradi–Újpest-meccs el?tti gladiátorjátékok. Sem egyik, sem másik nem érdekli a szélesebb közönséget. Az ilyen tájékoztatás azonban elfoglalja a teret a valóban létfontosságú ügyek el?l – ezért alkalmazzák.

Húsba vágó, sorsformáló gazdasági eseményekr?l azonban nagyon lakonikusak, szakmai és világos mondatok helyett zsargont használnak az ilyen tudósítások. És eldugott helyre kerül mindig a jegybanki alapkamat ügye is. Mindenekel?tt a kamatot újabban vágják és nem mérséklik vagy csökkentik, ahogy ez a magyar nyelvben egyértelm?en érthet? lenne. Ha vagdossák, akkor az avatatlan azt találja hinni, hogy valami drótról van szó. A szóhasználattal is csökkentik a jegybanki alapkamat jelent?ségét, pedig az egyik legfontosabb alakítója volt a mindennapi létfeltételeknek az elmúlt több mint negyedszázadban. Ezt a kommunikáció felkent bajnokai nagyon is jól tudják, ezért eszelték ki, hogy annál jobb a „tájékoztatás” kamatügyben, ha rövid és nem is pontosan érthet?. Újabban, amikor a jegybanki kamatszint történelmi mélységeir?l is szólnak tudósítások, talán a történelmi szó

hallatán egy szemernyit javult a helyzet, de mégis alaposabb megvilágítást igényel.

Több mint nyilvánvaló, hogy a Magyar Nemzeti Bank nevet 1924 óta visel? intézménynek már csak a neve okán is úgy célszer? szabályozni a kamatszintet, hogy az olyan minimális hazai kiadásokkal járjon, amelyek mellett a nagymértékben külföldi hitelez?i közönség még ellássa az országot hitelekkel (államkassza, cégek, háztartások). És kialakuljon egy kényes, de minden körülmények között fenntartható egyensúly a hitelez?k és az adósok között. A kamatszint ésszer?en mindig a pénzromlás szintje, valamint az országgal kapcsolatos hitelez?i megítélés függvénye, azaz az infláció felett a kamatoknak fedezniük kell a hitelez? ésszer? kockázatát és a reális nyereséget is. A hazai jegybank azonban 1991-es újraszervezése óta eltelt m?ködése jelent?s része alatt ezt az elvet felrúgta, olyan viszonyokat teremtett, hogy a hazai közönséget az elérhet? teherminimum helyett – szándékosan folytatott káros pénzpolitikájával – irreálisan magas kamatok fizetésébe kényszerítette bele.

Az állítás igazolására szolgáljon három kiemelt példa. Mindhárom olyan id?szakból, amikor az országot polgári kormány vezette és az ország gazdaságát, a népesség érdekeit szem el?tt tartva kívánta m?ködtetni. Az alapkamat 19 százalék volt 1998 júliusában, miközben arra az évre kevesebb mint 14 százalékos inflációt rögzített a statisztika. A hazai kockázati felárat a piac fél százalékon tartotta. A helyzetnek 15 százalékos jegybanki alapkamat b?ven megfelelt volna, helyette a hitelez?k kaptak négy százalék ajándékot a jegybanktól. Az ajándék kamat 2002 januárjában körülbelül 3,7 százalék volt, míg a második Orbán-kormányt Simor András jegybankelnök 2011 decemberét?l már csak 2,6 százalék többletkamattal büntette, és egyben ennyivel jutalmazta a nemzetközi befektet?ket.

Mindezekhez mérhet? a nemzeti bank legutóbbi rövid, kétéves teljesítményének kontrasztja. Az érvényben lév? 1,8 százalékos jegybanki kamatnak nem kell az inflációt fedeznie, mert nincs infláció, a mintegy 1,4 százalékos kockázati feláron felül pedig marad a befektet?knek 0,4 százalék jutalom. Már most jelzik, hogy egy kicsit kevesebbel is beérnék. Legutóbb ugyanis a három hónapos magyar állampapírpiacon 1,49–1,51 százalék között mozogtak a hozamok. Ugyanez a mutató tavaly még 2,9, 2013-ban 5,49, 2012-ben pedig 7,67 százalék volt. A tudatosan „kommunikációs csapdába” elrejtett jelent?ség? jegybanki alapkamat hatásait igazán akkor érthetjük meg, ha tudjuk, hogy a hazai gazdaság mintegy harmincezermilliárd forintos hitelterheltsége mellett minden egy százalék kamatcsökkentés háromszázmilliárd forint könnyebbséget jelent a hiteladósoknak, azaz nekünk.

Létromlás és létjavulás a tét emiatt. Simor András azonban máig sem engedne a hét százalékból, nem véletlen, hogy örömmel üdvözölték alelnökként Európa csúcsbankjában. Ezért a tisztségért ? keményen megdolgozott, nem is tudom, hogy rá és a hozzá hasonlóan dolgozó jegybankelnökökre van-e politikailag korrekt kifejezés. Nem tudom, hogy azokra, akik évente átlagban ezermilliárd forintot kaptak ajándékba t?lünk, állampolgároktól, milyen jelz? illik. Bizonnyal van, de az nem t?ri a nyomdafestéket. Nem véletlen tehát, hogy a jegybanki alapkamatról szóló információkat mindig a legeldugottabb helyen, az érdektelen hírek között tálalta a Simor-féle média.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló